

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Nu se poate.

Încă Sâmbăta trecută, spre seară, venise telegrama oficioasă din Budapesta, vestind, că „Bánffy a rupt cu deservire ori-ce fel de negociațiuni cu Apponyi și mijlocirii lui“. Știam dinainte, că se vor sfârși astfel pertractările despre „pacea millenară“ între conducătorii nației „singure alcătuitoare de stat“: „liberalii“, „la Tisza—Bánffy—Szilágyi și „naționali“, „la omul-sfinx cu „aspirațiuni naționale“ ca academia militară maghiară și portepul roșu-alb-verde pe teaca gendarmerească.

În ședința dietei de Sâmbăta, 25 Ianuarie, Apponyi și-a motivat cele douăsprezece ale sale propuneri privitor la schimbarea unor dispozițiuni ale legii electorale, dispozițiuni nu de miez, de fond, ci numai de acelea, cari ating urmărirea abuzurilor servite pe timpul alegerilor. Șeful „nemzetiștilor“ cerea două lucruri: 1. ca propunerile lui să vină în dezbateri laolaltă cu proiectul de lege, deus deus în Camera despre judecătura Curiei în afaceri electorale și anume discuția să se înceapă imediat, ca primul obiect, după desbaterile asupra bugetului; 2. guvernul să se oblighe și să dea garanții, că își va întreprinde toată influența sa pentru-ca aceste proiecte de legi să fie votate.

Bánffy a respins cererea dintăiu privitor la timpul desbaterilor și mai categoric decât în ședința dela 15 Ianuarie, căci atunci pretexta numai ca proiectul despre reforma administrativă să vină mai întâiu în dezbateri, pe când acum, Sâmbăta, a spus hotărât, că dieta nu se poate ocupa cu propunerile lui Apponyi și judecătura Curiei, până nu se vor sfârși negocierile privitoare la reînnoirea pactului dualistic economic.

Cât despre cealaltă cerere, Bánffy a dat declarații atât de nesigure, încât nimeni nu le putea lua în serios, ba din contră s'a putut numai convinge, că vrea să-și bată joc de naivitatea lui Apponyi.

„Nu este de loc justificată, după părerea mea (!!) învinovățirea, că noi n'am vrea să devină lege proiectul, sau că cel puțin eu n'aș fi dat destul de serioase deslușiri în această privință. Căci pot să se ivească, bine înțeles, astfel de împregiurări, cari fac imposibilă rezolvirea acestor chestiuni sau eventual și a altor chestiuni“...

„Numai niște împregiurări extraordinare, pe care guvernul nu le caută, ci din contră se va silii din răspuneri a le ocoli, ar pute să-1 împedecă, ca această chestiune precum încă și altele să-și găsească rezolvare în acest parlament“...

„Rog deci pe onor. casă a trimite, în sensul declarațiunilor mele, proiectul dlui Apponyi, la comisia respectivă“.

Și așa s'a întemplat; productul naivității lui Apponyi, copil născut-mort, a fost îngropat în mormântul comisiunii, unde va dormi și putrezii în pace. Așa și-a fost dela început soarta, prezisă de cele mai competente voci de publicitate. Căci tabăra liberală nu poate permite, zice „Pester Lloyd“, ca „partidul singur demn de încredere și apt de guvern să se descompună, fără a pute fi înlocuit cu o altă alcătuire“.

Și la sfârșit:

„Nici-odată nu ne vom lăsa câștigați pentru un experiment, care nu lecuște nici unul din relele, de care suferă stările noastre parlamentare, ci ar submina numai și dărima un singur lucru, care formează zăgaz în contra anarchiei politice: speranța întemeiată și capacitatea de acțiune a partidului liberal“.

În sensul acesta se pronunță toate celelalte oficioase și semifoioioase. Experimentul, pornit la cale cu articolul „senșional“, „fenomenal“, „epocal“, cu „zile istorice“ și isterice, cu focul talmi-bengalic ce se revarsă peste nația „singură alc...“ de pe aureola problematică din giurul capului politicianului-sfinx, experimentul millenar a suferit naufragiu ridicol, precum nici nu se putea altfel.

Nu se poate. Adecă ce nu se poate? De ce era vorba? În realitate nu era vorba de vre-o prietenie, de vre-o apropiere a partidelor, ci de alegeri libere și corecte, pentru a se face posibilă astfel „îmbalnzirea spiritelor pe teren politic și social, dacă în manifestările voinței factorilor politici ca în și instituțiile terii ar primi expresiune gândul, că: de aici încolo vom lupta numai cu arme leale“.

„Căci — zise articolul fenomenal, — în elementele conducătoare a facut ori-ce simț de solidaritate și în inimi s'a aprins răboiul civil“.

Nu, alegeri libere și curate, cel puțin așa cum se practică în alte țeri, nu sunt posibile sub Bánffy în spate cu Tisza; dar' alegeri fără brutalități revoltătoare, fără barbarii ca acelea servite în Nitra, Giralto vte și Stupava, nu sunt cu puțință sub regimul liberal, așa decăzut, putrezit cum e azi încât din mocirla lui n'a putut răsări altă floare otrăvitoare în întreagă țeară, decât Bánffy.

Nu se poate, căci prin alegeri fără volnicii bánffyste n'ar intra în parlament mai mult decât vre-o 40—50 de acoliți de ai lui Tisza; numai cu astfel de alegeri se poate încă pe o vreme oare-care ține grămadă partidul cel mai corupt și cel mai corupător. Fără aceste mijloace partidul s'ar descompune în nenumărate elemente, și ar eși la iveală toată grozăvenia mocirlei Tisza-bánffyste.

Nu se poate, scurt și cuprinzător, fiindcă prin alegeri măcar cât de puțin curate, partidul bánffyst s'ar sinucide; și pentru așa ceva partidul jidano-liberal n'are nici poftă, nici simțimentalitate, nici naivitate. Mai curând se omoară și în vieța privată un om, în al cărui suflet mai există un pic de conștiență, de remușcare sau pudoare. Tâlharii bétrani, nărașiți prin pușcării, nu se sinucid: ei preferă a ucide pe alții. Așa nici partidul tiszaist nu se va omori el însuși, destulă vreme, se gândește el, când catastrofa va fi inevitabilă.

Așadar' va răsună pe timpul milleniului refrenul:

„Trebue să ne ducem departe, în trecut, ca să mai găsim atăta incurcătura, atăta ură, atătea fărâdelegi și șarlatanie, atătea egoism și așa de puțină libertate, o vieță constituțională atât de falsificată... În inimi domnește răboiul civil; înaintea multimi nu mai există măreția legilor, patria a devenit o tamiță, autoritățile niște tirani și reprezentanți ai dreptului celui mai tare“.

Ear' milleniul însuși va fi ceea-ce a zis atât de nimerit „Deutsches Volksblatt“:

Apoteosa cea mare înfățișând în dimensiuni uriașe vițelul de aur, ear' la picioarele lui chipurile pitice ale urmașilor lui Apád, toate acestea iluminate de soarele liberal“.

Ear' noi Românii ce vom face în fața „Apoteosei“? Noi să ne stringem rîndurile mai tare, ca să putem nu numai a ne delecta, uniți și neînfrânți, la vederea spectacolului caraghios al nației, „singure alcătuitoare de stat“; dar' printr'o manifestație deamnă să ne și spunem cuvântul nostru asupra acestei bizare apoteose.

Argan: Știi bine, ce vreau.
Louison: Zeu nu, papa.
Argan: Așa ascultă de tatăl tău?
Louison: Cum?
Argan: Nu și-am demandat, să-mi spui tot ce vei vedea?
Louison: Da, papa.
Argan: Și ai făcut-o?
Louison: Da. Și-am spus tot, ce am văzut.

Argan: Și azi n'ai văzut nimica.
Louison: Nu, papa.
Argan: Nu?
Louison: Nu, papa.
Argan: De sigur nu?
Louison: Da!
Argan: Așa? Atunci îți voi arăta ceva.
Louison (văzând în mână lui Argan o joardă): Ah!
Argan: Îmi vei spune acum, ce ai văzut acum în odaia surorii tale?
Louison (plângând): Ah, papa!
Argan (luând-o de mână): Te-oi înveta a mio!!

Louison (căzând în genunchi): Angelica m'a oprit să spun ceva, dar' îți voi spune tot, ce am văzut.
Argan: Mai întâiu te voi pedepsi, fiindcă ai mințit, apoi te voi asculta.
Louison: Iartă-mă, ah, iartă-mă, papa.
Argan: Nu, nu!
Louison: Te rog!
Argan: Să nu mai mințesci.
Louison: Pentru Dumnezeu, pune joardă din mână.
Argan (vrea să o bată): Nu-ți folosește —

Louison: Ah, papa, m'ai omorât!
Ah! mor! (se face, că e moartă).

Earăși disolvarea parlamentului. Foile maghiare opoziționale înregistrează următoarea știre:

În cercurile politice se știe, că o clică a partidului guvernamental își dă toată silința de a îndemna pe ministrul-președinte, ca imediat după terminarea desbaterilor asupra bugetului, să disolve parlamentul și să dispună alegeri nouă. Baronul Bánffy este deocamdată în contra acesteia, dar' fiindcă nu mai poate rezista îndemnărilor acestei clică, e mult probabil, că în cazul acesta va ceda totuși. Foile atrag atențiunea opoziției de a se pregăti pentru ori-ce eventualitate.

Voci din comitet.

Mai prezentăm o scrisoare sosită la adresa dlui Dr. Rațiu dela un membru al comitetului.

—, 22 Ianuarie 1896.

Stimate Domnule Ms!

Regret mult, că n'am putut lua parte la consultările, la cari am avut onoarea a fi chemat, pentru-că dacă luam parte, cunoșteam toate amănunțele afacerii și așa mă puteam pronunța cu temeinicie asupra tuturor controverselor și a modului de rezolvare.

Acum scriu ce scriu numai pe baza celor auzite ici-colea dela unul dela altul, și pe baza celor scrise în gazete, ce mi-au picat în mână.

Dacă din cele auzite și cetite am înțeles bine treaba, întrebare era:

1. De lipsă este să reguleze dreptul de proprietate asupra Institutului, și prin urmare dreptul de dispoziție asupra gazetelor?
2. Dacă da, cum e mai consult să se facă regularea?

Că regularea e absolut de lipsă, cred că nici un om serios nu poate trage la îndoaie, pentru-că fiind Institutul de jure al partidului, partidul prin organul seu, adecă prin comitet are să se dispună asupra Institutului și să determineze ținuta gazetelor din chestiune, sau mai corect zis, pentru-că asupra acestor factori numai comitetul ca mandatar al partidului și sub mare responsabilitate materială și mai ales morală față de partid e disponent, ear' toți ceilalți, cari s'au angajat, bună-oraă ca redactori sau colaboratori interni, au sau să primească instrucțiunile comitetului și a organelor comitetului, bună-oraă a președintelui, sau, neputându-și eventual călca conștiința să-și dea demisia. Sau doară nu e abnorm, să nu zic absurd, ca comitetul și președintele comitetului să nu poată dispune,

eară alții da? Negreșit că e abnorm! E de prisos a mai discuta întrebarea, că fost-a regularea de lipsă sau ba, abstrăgând dela împregiurarea, că e absolut de lipsă, că dela proprietate să se asigure într'o formă sau într'alta, — dară să se asigure — pe seama partidului.

E de regretat, că n'ați fost de o părere, dar' mai mult e de regretat, că din cauza aceasta a izbucnit o crasă atât de acută între membrii comitetului, cari ani de-arindul împreună au lucrat și împreună au și suferit și și mai mult de regretat e, că această crasă se tractează înaintea lumii, unde nici deju-deca nici rezolva nu se poate.

Mult stimat die! Mi-ar păre rău, dacă aș fi înțeles așa, ca-și-când aș vrea să mă pronunț pe partea unora, făcând recriminări la adresa celorlalți, drept aceea dă-mi voia să mă explic. — Cred că-ți vei aduce aminte, dle president, că în conferența din 1892, când s'a constituit așa cum s'a constituit, s'a constituit ca să fie compus din bărbați, cari sunt de acord în privința modalui, cum are să se lucre în cadrul programului național. Din parte-mi cred, că s'a făcut bine cum s'a făcut, pentru-că dacă nu se instituiau bărbați de acord în vederile lor, nu se împliniau multe lucruri favorabile cauzei noastre, deoarece-ce în cas contrar, unii trăgeau în dreapta, alții în stânga, și așa se paralisau în acțiune.

Ce a fost corect la 1892, e corect și azi.

Ce nu s'a făcut, se poate încă face, deși cu mare pierdere, ca să nu suferim și mai mare pierdere, prin continuarea și înverșunarea certelor.

Ce-i însă de făcut până atunci? Afacerea cu institutul e, durere, pusă în mână judecătorei; dimiși redactori insistă, pare-mi-se, să fie reprimiți, însă cu condițiuni. D-ta, pare-mi-se, nu te poți rezolva, să-i reprimești sau să nu-i reprimești, și dacă da, sub ce condițiuni?

Ce-i deocamdată de făcut? De sigur d-ta, dle president, vei afla ce-i de făcut, că ce faci să fie făcut în consecuență cu ce ai făcut.

Punctul de mâncare e, cred, împregiurarea indicată mai înainte, că disponent e comitetul și organele comitetului, prin urmare, că are să dea instrucțiuni, dar' n'are să primească restricțiuni dela cei-ce vreau să fie angajați la organele partidului.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Am vrut...

Am vrut să ridie paravana
Ce-acopere sufletul meu,
Ca lumea întreagă să vadă,
Să știe că cine sunt eu.
Și-am vrut să cuprind în dactile
A dragostei scumpe porniri,
Crezând că și ea o să simtă
Tenorul acestei iubiri.

Dar' n'am aflat nici începutul,
Nici capătul cântului meu,
Deși în cadențe nebune
Simțiam cum mă ndeamnă mereu
Un glas, ca să cânt înainte,
Ce-mi vine pe strună să cânt,
Căci multe dureri sunt pe lume,
Și multe își cată veștmânt...

Și-am stat ca și robul în lanțuri,
Neștiind pentru-ce sufer eu,
Și-n lacrimi vărsat-am durerea,
Veninul amorului greu:

Și n'am știut care e rostul
Acestei grozave 'ntocmiri:
Să plângi ca copii, și-n lacrimi
Să neci a iubirii porniri!

Dar' poate, că nu e sortită
Iubirea să 'noate 'n amar,
Se poate că nu-i pentru oameni
A dragostei dulce nectar;

Ori poate că dat e de fire
Ca tot ce în lume-i mai sfânt,
Nici-când să nu-și afle 'ntropare,
Nici-când să nu-și afle cuvânt.

Aurel Ciato.

Morbosul închipuit.

Comedie în 3 acte

de

J. B. MOLIÈRE.

Trad. de

M. Aegea.

Actul II.

(Urmare.)

Scena a X-a.

Beline, Argan.

Beline: Înainte de ce mă depart, am să te fac atent, că am observat în odaia Angelice un tinăr, care zărindu-mă s'a cărat îndată.

Argan: Cum, un tinăr la fiica mea?
Beline: Louison încă a fost de față.
Argan: Trimite-o, te rog, la mine.
(Singur.) Acuma știu de ce nu se învoește.

Scena a XI-a.

Argan, Louison.

Louison: Ce vovești, papa?
Argan: Vino mai aproape. Așa, acuma uită-te la mine.
Louison: Papa?
Argan: Ei?
Louison: Ce?
Argan: Nu ai să-mi descoperi ceva?
Louison: Dacă vovești, îți voi enara câteva fabule.
Argan: Nu am lipsă.
Louison: Ce vovești dar'?

Louison: Apoi i-a sărutat mâna.
Argan: După aceea?
Louison: A intrat mama noastră, și el s'a dus.

Argan: Numai atăta?
Louison: Numai!
Argan: Ce zice însă degetul cel mic? (Îl ține la ureche): Așteaptă! Ei! Aha! Hi! Oho! Degetul meu îmi mai spune ceva, ce nu mi-ai descoperit.

Louison: Degetul cel mic mințește.

Argan: Grijește!
Louison: Zeu, numai atăta am văzut.
Argan: Bine. Acum du-te! (Singur): Cum sunt în ziua de azi fetele! Cât năcaz ai cu ele!

Scena a XII-a.

Beralde, Argan.

Beralde: Cum îți mai merge, frate?
Argan: Rău, frate, rău!
Beralde: Cum așa?
Argan: Sunt așa de slab!
Beralde: Mă doare!
Argan: Abia mai pot vorbi.
Beralde: Vin, frate, să-ți recomand un tinăr pentru Angelica.
Argan (sare de pe scaun): Nu-mi mai vorbi de dînsa! Mă înșală și mâne o trimit în claustru.

Beralde: Precum ved, earăși prinzi la putere. Vom vorbi dar' despre aceasta mai târziu. Am adus cu mine niște lăutari, ca să-ți faci voe bună. Sânt îmbrăcați ca mauri, și te vor delecta. Vino, frate!

(Va urma.)

Argan: Și apoi?

Echouri.

Epistolă deschisă

cătră

tinerii români de dincoace de Carpați.

... quia quod ab initio vitiosum lapsu temporis convalescere nequit.

O, tineri! voi cu suflet arzând, inimă caldă, Ce credeți în al gîntei române viitor, A căror fantasie în dulci sperări se scaldă — Aveți voi îndurare cu bietul vos' popor!

Căci pofta egoistă, spre bani tot îndreptată Făcuți din mulți nem-riici de sânge trădători. Auzi numai cuvinte din gura lor stricată, Dar' fapte n'au flecării corupți și răpitori!

Onoarea lor e vorbă, precum sunt vorbe multe, Dar' simț de onoare n'înșii zadarnic vei căuta, Poporul cade pradă a oardei semiculate Ce și-o cresc prin lucru și din sudoarea sa!

Cum se ne vină cândva și nouă mântuire Din partea-acestor oameni mai răi ca negații, Caror le este marfa a gînteii lor iubire Sprc-ă-și câștiga parale și-a fi și mari bărbați!

Și n'în contra-acești haite obraznice, spurcate Nu-și mai ridică nimeni mînios cuvîntul seu, Bărbații de-omenie fac fețe intristate, Dar' între ei nu-i unul s'atace morbul rău!

O, tineri! voi cu sacră iubire pentru gînte — O, nu uități sublima chemare ce-o aveți, Luptați-vă prin fapte, nu numai prin cuvinte, De vreți să se împlinească un dor străbun, mare!

Nu suferiți mișcii ce strigă tot în lume Cum își iubesc națiunea — și-acasă-o jefuesc — Uniți-vă spre luptă în contra-acestei ciume De vreți, ca să 'dfloarească poporul românesc.

Entuziasmul vostru nici-cînd se nu se frîngă Prin urletele urei a celor demascați. Căi adevărul vecinic, dreptatea o se nvingă Asupra vicleniei mișciilor turbați!

Sus ridicăți stindardul, voi, floarea româniimii Respingeți tot ce spurcă onoarea de Român — Și 'nsuflețirea sfîntă, curată a junimii Va triumfa în contra ori-cărui dușman!

Regulus.

Încă o epistolă deschisă.

„Gazeta Transilvaniei“ de azi publică o scrisoare deschisă a dlui Dr. V. Lucaciu cătră dl Dr. Ioan Rațiu.

Scrisoarea aceasta ni-s'a trimis și nouă. N'am grăbit însă cu publicarea, fiindcă aveam informațiuni, că „cererea“ principală a dlui Dr. Lucaciu s'a împlinit deja, adică scrisoarea în meritul ei a devenit superată. Se mai face apoi prin scrisoarea aceasta și o indiscrețiune gravă, care poate să fie stricătioasă cauzei. De aceea noi am scris imediat dlui Dr. Lucaciu, i-am arătat motivele ce ne îndeamnă a nu o publica, și i-am cerut părerea în situația schimbată printr'un pas, de care dînsul după trimiterea, scrisorii a aflat, a trebuit să afle.

Acum nu mai așteptăm părerea dlui Dr. Lucaciu. Vedem că scopul principal al dînsului a fost nu cererea, ci justificarea d-sale înaintea publicului. Altcum n'ar fi căutat atîta publicitate.

Noi nu vom împedeacea această publicitate; n'avem de ce.

Dacă însă se comite o nouă indiscrețiune, cum s'a comis cu faimosul protest pus la cale tot de Dr. Lucaciu, nu noi vom purta responsabilitatea.

Eată scrisoarea:

Domnule președinte!

Cred, că e de prisos, să amintesc, că românimea întregă geme de durere, vîzînd cele-ce se petrec pe contul și în numele comitetului național, a partidului național, în viața noastră publică.

Și bine se distingem lucrurile. Alta e chestia pur materială cu proprietatea „Institutului Tipografic“, și alta e șirul de isprăviri de natură politică, ce le-am făcut și continuăm a le face d-ta în cauza politice partidului național, mai ales în chestiunea capitală a redacției ziarelor comitetului național.

În chestiunea pur materială, comitetul s'a pronunțat și a făcut dispozițiile sale.

Nu discutăm, oportun și prudent lucrăm, sau din contră. Ce a făcut comitetul poate să desfacă, să repareze sau să dreagă, după-cum va afla de cuvîntă. De aceea am declarat din capul locului, în ședința comitetului din 11 luna curentă, că nu întru în discuțiunea asupra chestiunii pur materială, și voi conlucra cu cea mai sinceră bunăvoință ca și această chestiune să-și găsească o deslegare potrivită a intereselor noastre naționale.

Ce atinge însă chestiunea politice noastre naționale, comitetul central electo-

ral a constituit normative pozitive și categorice, cari formau garanție deplină pentru mersul bun și pentru dezvoltarea neîmpedecată a cauzii naționale. Astfel a constituit sub presiunea domniei-tale delegațiunea sibiiană a comitetului pentru casuri de urgență și și-au rezervat pentru sine dreptul și puterea de dispozițiune în casuri controversate și în chestiuni de importanță politică.

Și chestiune de importanță capitală este redacțiunea organelor partidului național.

În această cauză n'ai ținut seamă, nici de delegațiunea sibiiană a comitetului, nici n'ai cerut avizul, nici n'ai așteptat dispozițiunile comitetului național.

Și astfel, din cauza desconsiderării normelor constituite de comitet în conducerea cauzei naționale; am ajuns în confuziunea deplorabilă, în situația încurcată, care muncește toate inimile devotate cauzei naționale.

Se vorbește de crîșă, de scisiune, de anarhie, de răsvrătitori etc. și se fac greșeli după greșeli și comitetul național nu e în poziție să se declare, să facă dispozițiunile necesare pentru restabilirea ordinei conturbate,

Tot ce s'a făcut dela 16 Noemvrie 1895 în chestiunea națională, s'a făcut fără știrea, fără învoirea, fără autorizarea din partea comitetului național, ba, în contra spiritului de conciliațiune, ce s'a arătat în sioul comitetului național cu ocaziunea ședințelor din 10—11 Ianuarie a. c., precum aceasta în mod irrefragabil dovedește declarațiunea majorității membrilor din acele ședințe, a căror bunăvoință curată a fost mistificată. Nemărginit cinism se recere la încercarea de a restalmăci fapte constatate prin declarațiuni formale și subscrierii proprii ale majorității comitetului din acele ședințe.

După aceste e clar, că un singur mod ne mai rămîne pentru salvarea situațiunii: convocarea imediată a membrilor comitetului național la o ședință plenară, ca să-și dea declarațiunea sa asupra situațiunii, să iee măsurile necesare pentru salvarea onoarei naționale, pentru vindecarea ranelor deschise ale națiunii.

Toate aceste se pot face încă, numai bunăvoință să avem și iubire desinteresată cătră cauza mare națională.

Eu v'am telegrafat *) în sensul acesta și văd cu durere, că nu ați luat nici o dispozițiune: acum vă rog în scris în numele cauzei sfînte să convocați imediat comitetul național la ședința plenară sub sancțiunea de lesănațiune pentru cazul de absențare nemotivată a vre-unui membru din comitet.

Aceasta e cererea mea, ce vi o adresez în aceste zile grele și pline de urmări, și ca să fiu justificat înaintea națiunii o și dau publicității, cu rugarea, că tot sufletul de Român să se inspire de nobila nisuiță de a aplana pe cale pacifică di vergențele ivite, cari în sine sînt neînsămnațe și de natură personală, în urmările lor însă se prezintă ca cele mai funeste pentru sfînta cauză națională.

Am zis. Geniul bun al națiunii să fie cu noi! Șișești, 23 Ianuarie 1896.

Cu toată stima
Dr. Vasile Lucaciu,
secretar general al comitetului
partidului național.

Noi credem, că „justificarea înaintea națiunii“ a părintelui Dr. Lucaciu, nu se poate face cu astfel de epistole deschise. Lumea cere explicări: de ce părintele Lucaciu crede, că ar fi așa de mare chestiune națională politică restituirea alor doi redactori, cari prin purtarea lor și-au scris inșiși sentența?

De altcum publicul cetitor, va căuta se spicuiescă din frăsele de mai sus faptele și le va judeca. Noi adaugem numai părerea „Gazetei“. Ea zice:

„Nu putem să nu ne exprimăm a dăna ca noastră părere de rău, că această scrisoare nu numai că nu justifică procedura părintelui Lucaciu în afacerea cu protestul, dară o pune într'o lumină încă și mai tristă, și mai culpabilă.“

„Gazeta“, promite a dovedi această judecată într'o critică principiară și obiectivă.

Din camera română.

Cetim în „Gazeta Transilvaniei“:

Eată pe scurt discuțiunea urmată în ședința de Vineri a amerei, în care ministrul-președinte Sturdza a declarat, că nu se mai poate înțelege cu colegul seu dela interne și a provocat astfel un vot de încredere pentru d-sa, care vot era totodată un vot de blam pentru dl Fleva:

*) Dl Dr. Rațiu n'a primit această telegramă. Părintele Lucaciu o poate reclama. Red. „Trib.“

Dl D. Sturdza începe a declara, că se simte foarte mișcat ori de câte-ori e vorba să vorbească de pe locul, pe care a stat Ioan Brătianu. A fost, spune d-sa, foarte mișcat, când a auzit ce jeri doi membri ai partidului și-au încrușat săbiile pe momentului lui Ioan Brătianu.

Dl G. Dobrescu: Cer cuvîntul în chestie personală.

Dl D. Sturdza: Sfătuește pe dl Dobrescu să fie mai puțin violent cu d-sa, căci și fratele d-sale a atacat pe Ioan Brătianu și apoi se plîngea amar după cosciugul lui.

Dl Dobrescu: Tot de morți vorbești! Mai lasă morții în pace. (Sgomot, protestări. Președintele îl invită se tacă.)

Dl Dobrescu: Nu permit să se atingă de fratele meu! (Sgomot. Voci: la ordine! la ordine!)

Dl Sturdza: Cere dlui Dobrescu să respecte vîrsta și pozițiunea (Apl.) Primul-ministru afirmă, că nu se poate înțelege cu dl Fleva, deoarece ministrul de interne își atribuie toate actele bune. Spune, că numai el a făcut alegerile libere, când alegerile libere sînt opera întregului guvern și a țării. (Apl.)

Dl Dobrescu: Întreabă pe dl Chirîo polu! (Sgomot, protestări.)

Dl Sturdza spune, urmînd, că dl Fleva nu i comunică nimic din cele-ce face, și a dat avizul unei prefecte, care a comunicat, după ordinul d-sale, direct cu dl d-sa. Ceva mai mult, a confirmat pe primarul capitalei fără-că măcar să-și înștiințeze, astfel că d-sa n'a aflat lucrul decît din „Monitor“. Dl Fleva, continuă oratorul, caută să-și facă partid și a împărțit partidul liberal în Fleviști și Sturdziști. Această situație nu poate să fie spre folosul țării și dovada cea mai bună este, că ziarele conservatoare îl laudă. (Apl.) Dl Sturdza termină declarînd, că d-sa nu mai poate să ducă guvernul în asemenea condiții și cere camerei să limpezească situația.

Dl N. Fleva nu se aștepta ca această chestiune să se discute în public, dar' nu fugă de discuția publică și a dat, dovadă că îi place să lucreze la lumină, când a dat ordin ca toate actele, pe cari le face, să fie comunicate presei. Protestez, zice, în contra înșinuărilor dlui prim-ministru. Sînt împacat în conștiință, căci știu că am lucrat cu sinceritate. (Aplause.)

Dar', dacă nu voiau să mai stau în guvern trebuia să mi-se spună aceasta, căci eu n'am cerut să fiu ministru. Regelui, primului-ministru și parlamentului îi aparțin locurile acestea și când nu voiu mai avî încrederea acestor factori, mă voiu retrage de aci. Locul însă de membru în partidul liberal nu mi-se poate lua. (Aplause.)

Ce mi-se impută? Că am dat un aviz-ministru în ordonare să-și comunice direct, dar' era dator la primul-ministru și a prefectului să nu comunice aceasta, căci nu sînt inferior aci, am și eu individualitatea mea. (Aplause.)

Nu i-am comunicat confirmarea primarului? Am fost de două-ori la consiliu pentru aceasta, dar' dl Sturdza n'a venit. I am scris un bileț, în care îi ceream o întîlnire, și nici nu mi-a răspuns, atunci am spus consilierilor, cari m'au întrebat pe cine să alegă, să facă ce vor voi. Eu nu puteam să stau continuu la ușa dlui Sturdza, căci nu sînt lacheul d-sale. (Aplause.)

Am schimbat pe prefectul capitalei? Un lucru nu mi-se poate contesta, că sînt muncitor, eu nu am luat ministeral numai ca să mă îngîmf și să-și satisfac o vanitate. Eu, bine, nu pot lucra cu oameni, cari nu sînt activi. (Aplause.)

Am căutat să-și fac partid? Dar' nu mi-am ales nici chiar un secretar general, un prieten. Toți prefectii au fost numiți în consiliu și n'am avut un singur candidat la alegeri.

Dl Dinu Brătianu: La Focșani!

Dl N. Fleva: Mă mir, că mă întrerupe tocmai fiul lui Ioan Brătianu, căruia cînd am primit știri, că la Slatina se petrec neorîndueli, i-am dat o telegramă, în care îi spuneam: La voi, tineri, îmi e speranța, că alegerile se fie libere și în mâinile voastre încredințez controlul. (D-lor D. Brătianu și N. Xenopol, cari candidau acolo.) (Aplause.)

Am intrat în guvern cu cele mai bune intenții și am întins mîna chiar „Voinței“, căci din acea redacție am luat prefectul de poliție. (Aplause.) Nu sînt acestea însă motivele. Nu vă plac eu? De ce nu veniți să o spuneți în mod leal? Ați alergat la interpelarea murdară a dlui Epurescu!

Dl Epurescu: Este adevărată!

Dl Fleva: E foarte murdăra. Ei bine, nu voiu pleca de pe această bancă pînă nu voiu răspunde la acea interpelare. (Bol.) Dar' adevărul meu adversar nu e dl Sturdza, nici partidul, ci direcția ocultă, pe care am denunțat-o acum 12 ani și o denunț și azi. Ea cere azi capul meu, mîne dl Sturdza cu cere capul d-sale. (Apl.) Termină declarînd încă

odată, că nu se va retrage până-ce nu se va pronunța camera. (Apl.)

Dl D. Sturdza protestă în contra afirmării, că d-sa ar fi condus de direcția occultă. Toată neînțelegerea e provocată de atitudinea dlui Fleva. Dl Sturdza cere camerei să-și reguleze situația de prim-ministru.

În fine s'a primit moțiunea propusă de dl V. Lascar, prin care se votează încredere ministrului-președinte.

* Ședința dela 13 Ianuarie v. 1896.

Dl Epurescu declară, că atunci când a anunțat interpelarea nu a avut intenția să lovească în ministrul de interne și nici nu l'banuia de nechinste.

A voit numai să-și dea ocazie să desmintă înșinuările „Epociei“. Acum însă spune d-sa, când vede, că dușmanii liberalilor voese să lovească în partid, declară că își retrage interpelarea. (Aplause.) Și declară încă odată, că n'am pus nici un moment în dubiu onestitatea dlui Fleva. (Aplause.)

Dl N. Fleva: Acum, dlor, că însuși dl interpelator își retrage interpelarea, și declară, că nici nu pune la îndoială buna mea credință, înțelege ori-cine, că avînd în vedere incidentul de ieri, nu mai pot să stau pe banca de ministru. (Aplause.) Mă duc, dlor, să-și iau locul pe banca de deputat ca membru al partidului liberal.

Dl Fleva ese din banca ministerială și trece în bancile de deputați. Aplause furtivoase și strigăte de bravo izbucnesc de pe bancile amicilor dlui Fleva. Aceste aplause și strigăte de bravo sînt două minute.

Dl Ionel Grădîșteanu, care se asociază la interpelarea dlui Epurescu, spune:

Cînd m'am asociat la interpelare, înțelege ori-cine, că nu am făcut-o ca să înșinul dlui Epurescu. Eu eram de atunci convins de perfecta onorabilitate a dlui Fleva, lucru de care cam tîrziu s'a convins și dl Epurescu. (Aplause.) Eu voiam să arăt, că articolul din „Epoca“ nu avea nimic insultător la adresa dlui Fleva. (Aplause.) Cît despre chestia politică, care e legată de acest incident (Voci: nu e nici o chestie politică) îmi rezerv dreptul să o ating cu altă ocazie. (Aplause.)

Lupta în comitate.

Alegerile supletorii din Alba-de-jos.

(Raport special al „Tribunei“.)

Blaj, 27 Ian. n 1896.

Acțiunea, pe care cîteva membri din congregațiunea comitatului Albei-inferioare, au început-o împotriva stărilor actuale, — de nesuferit — au pus pe gânduri pe cei din fruntea comitatului.

Încă cu ocaziunea primelor alegeri întemplete la 12 Nov. a. tr. solgăbirii au făcut totul, pentru-ca listele românești să nu înfrunească nicăiri majoritatea.

Era însă o întreprindere prea cutezată. Locuitorii comitatului acestuia, aproape întreg românesc, nu puteau suferi, ca d. e. în cercul Vingardului să aibă de reprezentanți la congregațiune tot felul de oameni de prin Aiud. Fruntașii nostri treziră pe alegătorii din nepăsare p'cătoasă ce o dovediră pînă aci.

Astfel se explică faptul, că la alegerile pentru 1896 în 5 cercuri au reușit numai Români și în 2 au eșit și Românii. Și era de prevedut, că succesul acesta neașteptat, se nu placă celor din fruntea comitatului. Urmasii a fost, că alegerile din cercurile Ighiu, Vingard, Vizakna, Zlatna și Blaj, au fost anulate sub pretexte de nimica.

Și au fost zadarnice ori-ce apelațiuni, ele au rămas anulate și motivele anulării n'au fost permis să fie discutate în adunarea congregațiunii.

Azi am trecut și peste alegerile suppletoriae.

Deși nu putem zice, că învingerea a fost așa de splendidă ca și mai nainte, totuși am învins.

La noi, au reușit toți candidații: Dr. Isidor Marcu, Dr. Ambrosiu Cheșan, Dr. Sebastian P. Radu, Stefan Pop, Aron Deac și Iuliu Nistor, toți din Blaj, și Ioan P. Pécurar, din Tîr.

Față de alegerea primă, am cîștigat 20 voturi; căci pînă cînd atunci ai noștri au înfruntat cîte 140 voturi, acum au ajuns la 460 și mai bine. Poporul încă s'a dovedit bine disciplinat.

Preoțiunea noastră și-a împlinit chemarea splendid. La urnă s'au prezentat fiecare cu toți alegătorii.

Venerabilul părinte M. Hulea din Cisteiu, depărtare cîteva ore de Blaj, a venit pe jos în fruntea poporenilor sei. Pînă acum nu s'a înșinuat nici un protest. Viteazul nostru solgăbiru întorcîndu-se dela Vingard, unde s'a dus să-și desvoalte activitatea sa de mare mamelec, va afla poate, căvea „noduri și în papura“ aceasta.

E iscusit, minune mare!

Asemenea a succes alegerea și în cercul Zlatnei, reușind domni: Gedeon Rașcu, Nicolae Cristea, Nic. Motora, Dr. Vas. Fodor și Danciu.

În cercul Ighiuului lista noastră a căzut. Și nici nu-i mirare. Alegătorii unguri sînt compași în Ighiu și Oieșdea, pe cînd ai noștri sînt împrăstiați prin locuri îndepărtate.

De altcum sîntem siguri, că și la Ighiu ca și la Zlatna, ai noștri au luptat bărbătește.

Nu știm, care e rezultatul la Vingard și Vizakna.

Credem, că pe cînd vom fi biruit în cel dintău, vom fi căzut într'al doilea.

Dealțcum, despre rezultat vă voiu mai scrie.

— a. —

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Abrud 21 Ian. n. 1896.

— O întîmpinare. —

În prețuita „Tribună“ Nr. 2 a. c. prin corespondența datată din Abrudsat 2 Ian. a. c. un oare-care erou ascuns sub tufă, folosindu-se de niște nume false*) — a atacat în publicitate pe primarul comunei Abrudsat, tatăl meu Iosif Draia, și prin o logică de neînviduat sare dela primăria comunei Abrudsat de-adreptul la cancelaria mea advocațială, ex-pictorîndu-se și față de mine prin o exerciere de stil doamnă de auturul ei.

Cine e bărbat pășește în luptă cu frunte deschisă — ear' a ataca pe cineva din întunecare, înșeamnă lașitate, conștiință despre neadevărul susținut.

Correspondența din chestiune poartă iscalitura numelor „Alexandru Borza, Tuțuț Milidon și Alexandru Oanea“ — ear' în comuna Abrudsat persoane sub numele Tuțuț Milidon și Alexandru Oanea sînt necunoscute, sub numele Alexandru Borza sînt cunoscute două persoane, anume: Alexandru Borza lui Nicolae și Alexandru Borza.

Aceasta o dovedește actul oficios aci sub sub 1/7. în original aclus, care e următorul:

Nr. 272—896.

Atestat oficios.

Din partea subscrierii antistii comunale oficios se adeverește, că în comuna Abrudsat persoane cu numele Tuțuț Milidon și Alexandru Oanea nu există, ear' cu numele Alexandru Borza există două persoane, anume Alexandru Borza alui Nicolae și Alexandru Borza a Sivolui.

Abrudsat, 21 Ianuarie 1896. Ioan Deona sub primar (L. S.); I. Winkler, notar cerc. (L. S.); —

ear' declarațiunea celor doi „Borza Alexandru“ acului aci sub 2/7. în original, legalizată prin notar public din Abrud sub Nr. c. 17—1896. — conține următoarele:

Declarațiune. Subscrișii prin această declarație, că corespondența apărută în „Tribuna“ Nr. 2 a. c. datată din Abrudsat 2 Ianuarie a. c. referitoare la primarul nostru st. domn Iosif Draia — este o falsificațiune comisă sub numele nostru, noi nici n'am conlucrat la scrierea și publicarea ei, nici mandat cuiva spre acest scop nu am dat.

Abrudsat, 20 Iannarie 1896. Alexandru Borza lui Nicolae, Alexandru Borza a Sivolui, (urmează legalizarea notarului public din Abrud Michail Cirlea).

De i dar' corespondența din chestiune este o falsificațiune ordinară.

Încât privește însă meritul lucrului — referitor la tatăl meu, primarul Iosif Draia, relațiunea, în care am onoare a sta cu dînsul nu îmi permit a reflecta multe corespondențului apocrif, observ însă numai atîta, că poporul român al mării comune Abrudsat, constatoare din 500 locuitori, dar' totuși apocrifului contrară părere va avea despre dînsul servește împregiurarea, că de douăzeci de ani de cînd stă în fruntea comunei, la toate alegerile cu aclamațiunea a fost ales, ba nici cînd contra candidat n'a avut.

Altcum auturul i atribuie tatălui meu ca primar o putere prea exagerată și e și ridicol a afirma, că primarul ar avea dreptul a destitui și schimba personalul oficios, ca pe niște bani răi — căci articolul de lege XXII. din 1886, determinează expres competența primarului.

Spre a i-se da însă apocrifului aci referitor o dovadă și mai celatantă — servească-i declarațiunea forului celui mai competent, a totalității membrilor viiștiți și aleși ai comitetului comunal, aci sub 3/7. în original acului, care e de următorul cuprins:

(Declarațiune). Subscrișii, ca membri ai comitetului comunal al comunei Abrudsat,

*) Din cetele, ce ni-s'au trimis în original, acte dela notar public, n-am convins, că în cazul acesta s'a sivrșit un act condamabil, ba criminal. Regretăm, că ne mai avînd manuscrisul nu putem da de urma rîntăciosului falsificator. Atari lucruri arată o mare decadență morală.

Iuand la cunoștința procederea perversă a unui individ necunoscut, prin care folosindu-se de niște nume personale necunoscute în comuna noastră...

Comitetul a înaintat o petiție guvernului pentru introducerea de clase paralele la gimnasul din Cernăuți.

Comitetul a urmat cu edarea „Bibliotecii pentru tinerimea română”, tipărit în broșura XIII. poezii și bucăți alese din prosa lui V. Alexandri.

La 16 Ianuarie v. va avè loc în Craiova și Turnu-Severin un mare bal aranjat de studenții universitari pentru mărirea fondului...

Hymen. Di Ioan Gherga, teol. abs. și d-soara Talida Barzu, învitată cu toată onoarea la cununia lor...

Furt în biserică. În Monastir (Macedonia) s'a furat din biserică grecească o statuă de aur curat a Sfântului Dimitru.

Mai nou. Verdictul națiunii.

Primum următoarea telegramă: Sebeșul-săsesc, 28 Ian. n. 9 ore a. m. Români din Sebeșul-săsesc și giur aproabă toți pașii făcuți de președintele comitetului național...

Jos cu speculanții și intriganții! Detailuri urmează.

Avem informațiuni, că aceleași vederi de aprobare și aderență dominează în toate părțile.

Mâne probe noue. „Dreptatea” publică și ea „Epistola deschisă” a dlui Dr. Lucaciuc.

Intriganții. După-ce au recurs la foile ungurești disidenții nostri își continuă intrigile lor în presa — săsescă!

Baritonul Popovici în America. Cunoscutul cântăreț român Dimitru Popovici, care a fost multă vreme angajat la opera germană din Praga...

Malconțeni scâpătați vor fi întodeauna în societate, cari cu invidie față de cei cari în poziția lor prin muncă onestă și-au putut eluipa încrederea publicului...

Atâta în în interesul adevărului. Dr. Enea Draia, avocat.

Societatea pentru cultura și literatura română din Bucovina.

Comitetul societății, convocând pe 2 Februarie n. ședință generală ordinară, distribuie și raportul se anual, din care extragem următoarele date:

Schimbari in organizatia Terii-Romanești. Dl Fleva, ministrul de interne al regatului României a depus la Camera un proiect de lege pentru modificarea organizării serviciului exterior...

O descoperire arheologică. Cetim în „Gazeta Bucovinei”: În orașul Achermom (Cetatea-Albă), în Basarabia, s'au făcut mari descoperiri arheologice.

considerabile s'au găsit catacombe antice din timpurile romane cu statue antice și mansolee. Membriul societății arheologice din Basarabia, dl Constantin de Stamate-Ciurea a trimis societății arheologice române din Bucovina fotografii asupra obiectelor găsite cu invitarea...

La 16 Ianuarie v. va avè loc în Craiova și Turnu-Severin un mare bal aranjat de studenții universitari pentru mărirea fondului, care va servi la congresul internațional studentesc din anul acesta în București.

Hymen. Di Ioan Gherga, teol. abs. și d-soara Talida Barzu, învitată cu toată onoarea la cununia lor, care se va sărbui în biserica gr.-ort. rom. din Bacamezeu, la 2 Eebr. n. 1896, d. a. a. orele 2.

Furt în biserică. În Monastir (Macedonia) s'a furat din biserică grecească o statuă de aur curat a Sfântului Dimitru.

Mai nou. Verdictul națiunii.

Primum următoarea telegramă: Sebeșul-săsesc, 28 Ian. n. 9 ore a. m. Români din Sebeșul-săsesc și giur aproabă toți pașii făcuți de președintele comitetului național...

Jos cu speculanții și intriganții! Detailuri urmează.

Avem informațiuni, că aceleași vederi de aprobare și aderență dominează în toate părțile.

Mâne probe noue. „Dreptatea” publică și ea „Epistola deschisă” a dlui Dr. Lucaciuc.

Intriganții. După-ce au recurs la foile ungurești disidenții nostri își continuă intrigile lor în presa — săsescă!

Baritonul Popovici în America. Cunoscutul cântăreț român Dimitru Popovici, care a fost multă vreme angajat la opera germană din Praga...

Malconțeni scâpătați vor fi întodeauna în societate, cari cu invidie față de cei cari în poziția lor prin muncă onestă și-au putut eluipa încrederea publicului...

Atâta în în interesul adevărului. Dr. Enea Draia, avocat.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Despre demisiunea dlui Fleva au sosit următoarele depeși: București, 28 Ianuarie n. După-ce deputatul Epurescu își retrăsese interpelarea adresată ministrului de interne...

București, 28 Ianuarie nou. În locul demisionatului ministru de interne Fleva, acest portofoliu va fi încredințat deputatului Aurelian.

București, 28 Ianuarie nou. În urma demisionării dlui Fleva, partisanii acestuia se vor constitui într'un grup parlamentar independent.

Bibliografie.

„Biblioteca de popularizare”. Editura Samitea, Craiova. D'n partea institutului de editură Ralian și Ighat Samitea, din Craiova, primim cei mai recent 3 numeri ai „Bibliotecii de popularizare”, apărūți acum de sub presă: Nr. 12. H. Ibsen, Liga tinerimii; Nr. 13: Ouida, Doamna Marchiză și alte nuvele, și Nr. 14: François Coppeé, Lăutarul din Cremona și Pator, drame traduse în versuri de apreciatul poet Traian Demetrescu.

Cu aceste trei volume cetitorii vor face cunoștința a trei opere mari din literaturile: norvegiană, engleză și franceză.

Odată cu mîndrului geniu scandinav al lui Ibsen, care mîndru și senin stă deasupra micimilor omeniești și impune cu autoritatea sa nediscuțată o morală puternică, nemiloasă, mai severă decât cea evanghelică...

Exemplele primite, la redacție, legate foarte elegant în pânză peste tot și cu o vigență alegorică în negru, denotă perfecțiunea artistică, cu care se lucrează în atelierul dlor Samitea.

Îndemnăm pe cetitori să-și procure aceste trei volume prea interesante prin valoarea literară a operelor ce conțin și prea drăguțe ca execuție materială. Prețul fiecărui volum broșat e numai 30 bani (15 cr.). În legătura de mai sus 60 bani (30 cr.).

Aflăm, că într'unul din cei mai apropiați numeri ai „Bibliotecii de popularizare” va apare și Werther, tradus în românește de dl I. Hussar, direct după originalul german al lui Goethe.

Acest număr va fi ilustrat excepțional cu 25 cișeuri executate artistic într'un mare atelier din Paris, după picturi germane de mare valoare, și un portret al autorului.

Nu putem, decât să felicităm pe dl Ralian și Ighat Samitea, cari prin edarea „Bibliotecii de popularizare”, atât de ieftină, au făcut și fac necontestabile servicii literaturii române.

Calendarul zilei.

29 Ianuarie n. 1896. Iulian: (+) C. P. Antonie c. m. Gregorian: Francisc S. Soarele: răsare 8.07 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Table with columns: Presiunea atmosf. in mm., Temperatura după metoda Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Observații: 785.3, -1.9, -14.4, -9.1-14.2, NV.

Din țeară 28 Ianuarie n. 7 ore dimineața.

Table with columns: Stațiunile, Presiun. atmosfer. in mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția, mtr).

Soșii în Sibiu.

Hotel „Neurhner”. A. Anton și A. Baumgartner, voiajori din Viena. Hotel „Meltzer”. B. Morar, forstier din România. I. Gecey, jude. C. Orlovitz, voiajor din Budapesta. Hotel „Împăratul Romanilor”. Langhammer, inginer din Mercuria. Dr. Popp, avocat din Făgăraș. Schnell din Serecia. G. Gross, Ehrenzweig, Weinert, I. Salomon, Kolloritz, Panegh și Fogl din Viena, toți comercianți.

Teatrul orășenesc în Sibiu.

Mercuri, 29 Ianuarie n. 1896: „Die Widerspenstigen Zähmung”. Comedie în 4 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 25 Ian. n. 1896.

Complex table with columns: Sămințe, Calitatea per 100 chilogr., Pretul per 100 chilogr. (dela, până), and Frotul per 100 chilo (dela, până). Includes items like Grâu, Bânatenească nouă, and various oils.

Cursul pieții din Sibiu.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Rubla rusești, Galbeni. Values: Cump. 9.3 vend. 9.58, 10.50, 9.60, 127, 5.62, 5.67.

Bursa din Budapesta.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, Imp. val. cor. 4%, Amortisarea datoriei căilor ferate de Est ung. (1-a emisiune), etc.

Bursa de Viena.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, Imp. val. cor. 4%, Amortisarea datoriei căilor ferate de Est ung. (1-a emisiune), etc.

Bursa de București.

Table with columns: Din 13 Ian. v. - 4 ore p. m., Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Scauldverschreib.), Oblig. de stat C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, etc.

„Institut Tipografic“ în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul vișet

1896.

Cu portretul părint. Dr. V. Lucaciu.

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună — Cronologie pe anul 1896. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrului. — Autoritățile bisericesti române din Ungaria și Transilvania. — Poveștile Reginei României: I. „Mama lui Stefan cel-mare“; II. „Ficiorii din Vrancea“. — „Una-alta“. — Dr. Vasile Lucaciu, schiță biografică cu portret. — „Fabule“ de Alexandru Donici. — „Poesii“ de Dumitru Bolintineanu. — „Legile nouă bisericesti“. — „Economic: Comasările; Să cumpărăm pământ; Ce folos ne aduc pomii? Cum să îngrijim fânețele ca să producă fân mult? Cum se prăsește fânețele sămănate? Cum se prăsește rapii sau sfecele? Despre testamente. — „Biblioteca pentru toți“. — Tîrgurile din Ungaria, Transilvania, Bucovina și România. — Insetate.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 23 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 50 cr. sau 60 bani.
2. Fața Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperaș Pătru. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 16 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, călegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tain legănat. Povește de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Golăcărutul. Obiceiurile tărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Poveștea lui Ignat. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Elăstăm de mamă. Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Sunica de Bojena Nămeová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarňik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 50 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Povește de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Povește franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Conușoaca. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndărăniel. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul nou Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Soțpărtoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fața Graului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcălă în satul lui. Povește de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Spărciutul. Comodie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Măscu-împărat. Povește din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Povește din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povește în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povește în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa formecată. Povește în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Povește în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povește de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comodie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarea Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povește de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădată. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Busuila păcurarului. Povește de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. I. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev Tradusă din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. Sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Color-ee cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Societate de asigurare din Niederlanda

Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lyfrente in Amsterdam.

Reprezentanta generală pentru Ungaria:

Eudapista, Keresési-út Nr. 1. Director: Iudovic de Tolnay, consilier ministerial și deputat distictal. Secretar: Emerie Stignitz.

Agentura principală în Neoplantia (Novi-Sad): ARNOLD KAMPL.

Extras din tarife

Table with 2 columns: Capitalul solicitat după trecerea din viață, Prețuri după o 100 coroane. Rows show values for different ages and amounts.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuează repede.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare Elegante legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.